

HỘI THANH THIẾU NIÊN

VIỆT NAM EVRY

XUÂN

VỀ

VỚI

TUỔI

TRẺ

Get New Year

88

Tập san 4

HỘI THANH THIẾU NIÊN VIỆT
NAM EVRY thân chúc các bạn và
gia đình một năm mới an khang
và thịnh vượng.

Xuân Mậu Thìn 88.

MỤC LỤC

.TẾT NGUYỄN ĐÁN	2
.THƠ ĐÓA HỒNG MÙA XUÂN	5
.TUỔI HỌC TRÒ	7
.THƠ NIÊN THIẾU	15
.TÌNH KHÚC CHÚ "T"	16
.SINH HOẠT THỂ THAO	17
.THƠ THẬP SÁNG NIỀM TIN	23
.PHỤ NỮ VIỆT NAM XƯA VÀ NAY	24
.THƠ HỘI TƯỢNG	30
.THƠ KIẾP NGƯỜI	31
.TRANG TỬ VI	32
.GIẢI TRÍ	37
.THƠ ĐUA DUYÊN	38

BAN BIÊN TẬP

ĐỖ THỊ HOÀNG PHƯƠNG
NGUYỄN THỊ THANH TRÂM
NGUYỄN THỊ THANH TRÚC
ĐỖ HOÀNG HÙNG
TRẦN MINH GIÂM
NGUYỄN T. PHƯƠNG LOAN
NGUYỄN GÉRARD

Mọi thư từ góp ý và bài
vở xin gửi về:

HỘI THANH THIẾU NIÊN
VIỆT NAM EVRY (AJVE)
BAN BÁO CHÍ
20, allée Jean ROSTAND
Quartier les Passages
91000 - EVRY

LỜI NGỎ

Theo từng sợi nắng vàng
nhạt, Xuân đã về với Tuổi Trẻ,
một mùa Xuân vắng tiếng hát,
tiếng nhạc, thiếu những điệu
múa mang sắc thái dân tộc,
vang ca...ông Táo với tờ số
dài lê thê... của Hội Thanh
thiếu niên Việt Nam Evry. Anh
chị em hội viên đa số còn cấp
sách đến trường, người đi
phương Bắc, người xuống miền
Nam, ít có dịp gặp gỡ tập dợt
văn nghệ nên... chỉ có tờ báo
Xuân nhỏ bé được hình thành.

Mong rằng Xuân về với Tuổi
Trẻ sẽ gợi nhớ những ngày xưa
yêu dấu, những kỷ niệm êm đềm
thời niên thiếu mà chúng ta đã
một lần đánh mất.

Ước mong sao Xuân sẽ về
thật sự trên đây đất thân yêu,
bốn ngàn năm văn hiến, trong
tiếng hát hòa bình!!!

Thân ái chào tạm biệt

Ban Báo Chí

Tết Nguyên Đán

Mỗi một đầu năm là Tết Nguyên Đán. Tết này ăn to hơn cả các Tết trong một năm.

Trước nửa tháng Tết, nhà nào nhà này đã rộn rịp sắm Tết, nào người tranh mua pháo, nào người mua vàng hương mã mùng, đường mứt bánh trái....

Các thầy đồ nhà quê ra chợ viết câu đối bán. Các người đi buôn bán hoặc đi làm ăn xa xôi, đầu đầu cũng nghỉ việc để về nhà ăn Tết.

Cách Tết một vài hôm, ai nấy dọn dẹp nhà cửa, lau rửa đồ thờ đồ phụng. Câu đối đỏ dán cửa, dán cột sáng choang, treo tranh, treo liên trang hoàng lịch sự.

Nhiều nhà ngoài cửa dán tranh quan tướng, hoặc dán bốn chữ "Thần-trà Uất-luy". Điển này do ở phong tục thông có nói rằng: ở dưới gốc cây đào lớn núi Đâu-sóc, có hai ông thần, gọi là Thần-trà Uất-luy, cai quản đàn quỷ. Hễ quỷ làm hại nhân gian thì hai thần ấy giết mà ăn thịt. Ta dùng bốn chữ ấy, có ý để cho quỷ sợ mà không dám vào cửa.

Lại có nhiều nơi chặt tre dựng cây nêu, kết ba cái lạt ra, buộc một bó vàng. Hoặc lấy cánh đa lá dứa cài ngoài cửa ngõ. Hoặc là rắc vôi bột trong sân ngoài ngõ, vẽ bàn cờ, cái cung, cái nỏ v.v.. cũng là có ý trừ quỷ, kéo sợ năm mới quỷ vào quấy nhà mình.

Nửa đêm hôm ba mươi rạng ngày mùng một, ở thành phố, nhà nào cũng bày hương án giữa sân để cúng giao thừa. Ở về dân thôn thì các xóm tế giao thừa tại nơi điểm số, trống đánh, pháo đốt âm âm. Tục ta tin rằng mỗi năm có một ông Hành-khiên coi việc nhân gian, hết năm thì thần nọ bàn giao công việc cho thần kia, cho nên cúng tế để tiễn đưa ông cũ mà đón ông mới.

Sáng mùng một Tết thì làm cỗ cúng Gia-tiên, và cúng cả Thổ công, Táo quân, Nghệ sư .v.v... cỗ bàn to nhỏ thế nào mặc lòng, nhưng làm sao cúng phải có bánh chưng, cá kho, giò, chả, dưa hành, thịt bò mới ra cỗ ngày Tết. Có nhà dựng hai cây mía cạnh bàn thờ để làm gậy cho ông vai.

Hôm ấy ăn nói phải giữ gìn, sợ nói bậy thì giông đi cả năm. Nhiều nhà nhờ một người phúc hậu để tính, sáng sớm đến xông đất, để

cho cả năm được bán đắt, buôn may.

Quét tước trong nhà phải kiêng không dám hốt rác đổ đi, chỉ vun vào một xó, đợi ba hôm động thổ rồi mới đem đổ. Tục này do ở trong "Sử thần ký" có chuyện người lái buôn tên là Âu-Minh đi qua hồ Thanh-Thảo. Thủy thần cho một con hầu tên là Như-Nguyên, đem về nhà được vài năm thì giàu to. Đến sau, một hôm nhân ngày mồng một Tết, đánh nó, nó chui vào đống rác mà biến mất, từ đấy nhà chàng kia lại nghèo đi. Bởi thế ta theo tục Tàu, kiêng không dám hốt rác.

Cúng gia tiên xong thì con cháu ra mừng tuổi ông bà cha mẹ, lay hai lay. Ông bà cha mẹ mừng cho con cháu mỗi đứa một vài xu hoặc một vài hào, gọi là tiền mừng tuổi.

Anh em, họ hàng, người quen thuộc, đến lần nhà nhau lay gia tiên, chúc mừng cho nhau những câu: thăng quan, tiến tước, sinh năm đẻ bay, vạn sự như ý, buôn bán phát tài v.v...

Trong khi anh em đến chơi với nhau, uống chơi chén rượu sen, rượu cúc, hoặc chén nước trà tấu, chè sen, hút điếu thuốc lão, hoặc uống rượu sâm banh, rượu sặc-tỏi, rượu mùi, nhân vài ba hạt dưa, ăn vài miếng mít.

Thành phố Hà-nội, chỗ ngồi chơi thể nào cũng được một vài củ thuy tiên, một vài chậu cúc hay là vài chậu cam quýt.

Anh em bạn thăm nhau, mỗi người đưa một cánh danh-thiệp đỏ, để mấy chú tên. Mấy năm nay thì nhiều người dùng cat-vi-dịch (carte visite). Trước kia đi lại lễ bái phiền lắm, nay nghe đã dần dần bỏ rồi.

Có nhà ăn Tết một hôm, có nhà ăn Tết ba hôm, có nhà ăn đến bảy hôm, nhưng phần nhiều là ăn Tết ba hôm.

Các nhà con thú, cha mẹ con thì đem biếu thức nợ thức kia. Cha mẹ mất rồi thì hôm mồng hai Tết, phải làm cỗ đem đến nhà con trưởng cúng cha mẹ. Người nghèo thì đem giầu cau, vàng hương đến lễ cúng được.

Ngày mồng ba cũng như ngày mồng hai.

Đến ngày mồng bốn thì hoa vàng. Ngày ấy xấu hay là chạm phải ngày tuổi của chủ nhà thì hoa trước sau một ngày cũng được, có nhà để đến mồng bảy mới hoa vàng, gọi là ngày cúng tiên ông vai. Hôm ấy con cháu họp đồng đũa mà ăn uống vui vầy với nhau.

Trong mấy hôm Tết, ngày nào cũng đốt pháo. Đốt pháo do ở "Kinh sử tuế thời ký" có nói rằng: Sơn tiêu (ma núi) phạm vào người

thì sinh đầu om, nó chỉ sợ tiếng pháo, hè đốt pháo thì nó không dám đến. Nhưng tục ta thì cho tiếng pháo là tiếng vui mừng chứ không có ý để trừ quỷ.

Đến ngày mồng hai Tết giờ đi, người thì chọn ngày xuất hành, người thì hai canh hoa về cái vào cửa, gọi là đi hai lộc, người làm quan thì chọn ngày khai an, học trò thì chọn ngày khai bút, nhà buôn thì chọn ngày mở cửa hàng, nhà quê thì chọn ngày làm lễ động thổ. Trăm công nghìn việc lại bắt đầu từ đó.

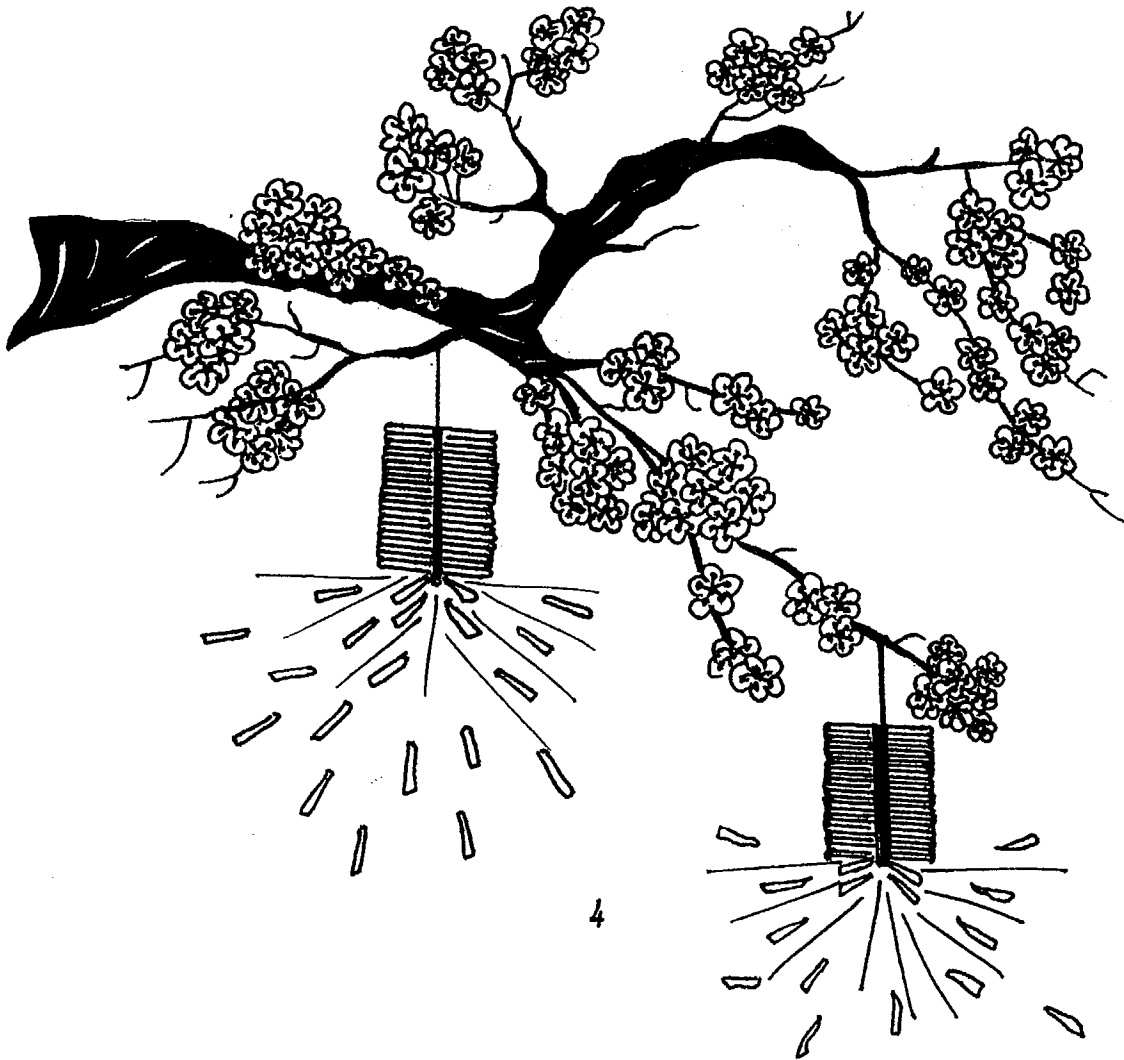
Suốt một tháng giêng, gia trẻ trai gái, kẻ chợ nhà quê, quần áo thâm, kẻ thì lễ bái chùa nầy miếu nọ, người thì du ngoạn cảnh nọ cảnh kia, cho thì thi hoa thủy tiên, cho thì thi hoa đăng, cho thì hội hè hát xướng. Ngoài nọ ba nọ bảy, đám đi quay đất, đám thi lục lạc tho lo, tống chi gọi là cách thưởng xuân.

Ở về tỉnh thành Saigon, lâu nay nhiệm được tân hóa, mấy hôm Tết nhiều nhà xứ thành đám như thường.

Ở Hà-nội, các người có tân học cũng đã chán cái cách ăn Tết của ta làm, nhưng chưa mấy người khiết nhiên đi được.

Trích trong "Việt Nam phong tục"

của PHAN KẾ BÌNH

Đóa Hồng mùa Xuân

Đầu cho tôi 01 bông hồng đi cô bé
Đóa nào tươi còn búp nụ mịn màng.
Cô mỉm cười : Xin ông chờ tôi nhé
Một bông hồng vừa ý nghĩa vừa sang.
Khách mỉm cười : Có thật tại quảng cáo
Chê bông hồng mang ý nghĩa sao cô ?
Cô bối rối : Hình như người ta nói
Nó tượng trưng tình nồng thắm vô bờ
Khách mỉm cười : Giá bao nhiêu cô nhỉ ?
Cô mỉm cười : Chờ xin biểu ông không
Một bông hoa không bao nhiêu ông ạ
Đặt mong ông làm người đẹp vừa lòng
Khách nhìn tôi mắt như saoáy lốc
Cô bé làm , tôi không tặng người yêu
Chẳng bán thân tuân qua vào nghĩa địa
Một bông hồng cho nó bớt quanh hiu
Nhưng cô phải nhận tiền tôi đi chứ
Hoa cho không rồi mẹ mang làm sao ?
Cô cúi đầu xin gọi người sửa soạn
Khách quay đi áo hoa rừng đã bạc
Dang cào gầy khuất hẳn bóng chiều nghiêng
Cô bắt chột giờ tay làm dấu tránh
Mẹ giữ gìn cho người ấy bình yên

Trời vào Autumn còn vương vương sắc lạnh
Tháng vắng mơ má con gái thêm hồng
Cõi băng khoáng nhớ đến người khách lạ
Mình nhớ người, người có nhớ mình không?
Chiều 29, phố phường sao tập nập
Người ta vui tiếng cười đẹp bên nhau.
Mắt tôi lạc rồi bỗng dừng bỗng sáng
Phải anh không??? Người khách của hôm nào
Anh đến gần vẫn lời nói reo vui
Sao cô bé? Ngày hôm nay đất chui?
Hạnh quân xong tôi trở về hậu cú
Ghé ngang đây xin cô ơi hồng hồng
Và mong cô cho tôi xin lời chúc.
Rất mong ông làm người đẹp vừa lòng
Chị thật tôi không thể nào quên
Người con gái trong 01 lần gặp gỡ
Nhớ thật nhiều nhưng chưa được biết tên.
Cõi run tay nhận hoa hồng người tặng
Chị thật rồi mà cú ngỡ trong mơ.

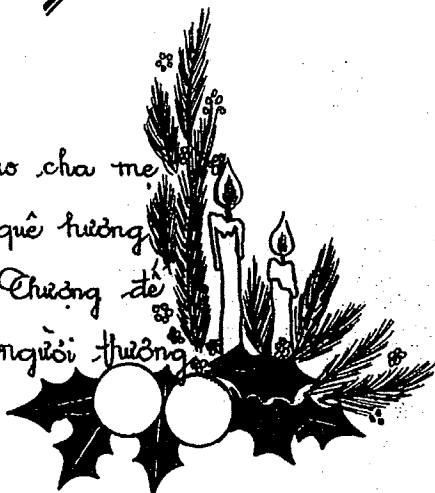

Đinh hương trao cha mẹ

Thân xác gởi quê hương

Linh hồn dâng Chương đế

Trái tim tặng người thương

TUỔI HỌC TRÒ

Tuổi học trò là tuổi vàng son nhưng lụi
Tuổi yêu đời tuổi đẹp tựa văn thơ
Tuổi thích nhìn bao áo tưởng văn võ
Tuổi lộn xộn với trăm ngàn kỷ niệm

* *

*

Sân trường ngày nhập học vẫn ngập đầy xác phượng rơi như những ngày mới sang hạ; đưa mắt nhìn quanh, tôi cố tìm những bóng dáng quen thuộc giữa đám đông ồn ào, náo nhiệt. Chợt có tiếng kêu phía trước:

- Thanh Nhi! Lại đây mau lên!

Sau vài phút chen lấn, tôi đến bên đám bạn thân yêu quý quí. Sau ba tháng hè xa cách, biết bao nhiêu chuyện để kể! Thanh Tâm, Nguyệt Thu, Tường Vi cũng đến nhập bọn; chỉ cần bấy nhiêu thôi cũng có thể lập thành cái chợ rồi!!!

Tiếng loa vang lên, kêu chúng tôi tập hợp lại theo lớp cũ năm ngoái. Điều đặc biệt là năm nay trường nhận thêm con trai vào. Năm ngoái cũng có ba thằng con trai xin vào lớp 8A3, nhưng chả được tích sự gì hết, năm nay tại nó lại được viện trợ thêm một số ít. Ô! Như vậy cũng chả thấm thạp vào đâu, chúng tôi vẫn coi thường sự hiện diện của lũ con trai. Chúng tôi được xếp vào lớp 9A2, dưới sự chủ nhiệm của cô Thu Hà. Điều buồn cười nhất là lớp tôi có một gã con trai đôn thân độc mã lạc lõng. Tội nghiệp "thằng bé" cứ rụt rè đi theo sau đám con gái. Cũng may là nhờ cô Thu Hà chú ý nên xếp ngồi bàn đầu, nếu không chắc có lẽ hán không tãi nào "ngọc đầu" lên được

với đám bạn gái "hiền lành" như chúng tôi.

* *

*

Cô Thủy Trang thông thả bước vào lớp, vạt áo dài quần quít bước chân cô. Cô không đẹp lắm, dáng cô gầy nhưng rất sang. Cô vừa hiền, vừa giảng hay, lại cho điểm rộng, nên trong lớp đứa nào cũng mến cô. Cô nhẹ nhàng ngồi xuống, đưa mắt nhìn cả lớp, miệng nở nụ cười:

- Hôm nay lấy điểm đầu tiên vô số, có ai tình nguyện lên trả bài không?

Tưởng gì chủ chuyện tình nguyện trả bài thì lớp tôi...hông có ai hết. Tôi mở vở ra ôn bài lại, thuộc rồi nhưng cũng ớn bị cô kêu lên trả bài lắm. Cô thấy lớp vẫn ngồi yên bất động thì lật sổ điểm ra dò tên.

- Thanh Nhi! - Cô ngán đầu nhìn tôi - Hôm nay cô muốn thử sức giữa con trai với con gái coi bên nào giỏi hơn.

Trời ơi! Sao cô lại kêu tôi. Cô làm tôi run quá, đây không phải là buổi trả bài bình thường mà là một cuộc "tỷ thí" tay đôi, mà tôi là kẻ "bị" chọn để lên "võ đài". Đưa vở cho cô, tôi quay lại nhìn xuống lớp, chúng nó cũng ngó tôi chằm chằm khiến tôi thêm mất tự nhiên. Tôi trả lời từng câu hỏi sinh vật của cô mà mắt nhìn lên mấy ngọn cây me ngoài cửa sổ. Cô cho điểm tám vào vở rồi cho tôi về chỗ. Tôi thở phào nhẹ nhõm, vậy là xong, dù sao tôi cũng giữ được danh dự cho phe con gái.

- Tuấn Anh! Có lẽ em khó học trong lớp này phải không? Có sợ em một mình học không được, đầu thử lên trả bài để cô xem coi. Có lẽ phải dồn hết con trai vô chung một lớp cho dễ học, chứ để điều này con gái nó ăn hiếp cho chết luôn.

- Tụi em có ăn hiếp gì Tuấn Anh đâu cô! - Chúng tôi định chính ngay lập tức - Phải không Tuấn Anh?

Tuấn Anh linh quỳnh gật đầu xách vở lên trả bài. "Thằng bé" học bài cũng "chiến" quá chứ, kết quả "bất phân thắng bại". Tại lớp không còn "thằng bé" nào khác để cô cho đầu "hiếp nhi"!

* *

*

Vài hôm sau tất cả đám con trai lớp 9A1 và 9A3 được đón sang lớp tôi. Lúc đó đang giờ địa lý, cô Thu Hà bước vào lớp, theo sau là đám nam sinh "ngoan ngoãn". Cô Thu Hà bắt mấy nhỏ ngồi bàn đầu xuống phía sau ngồi, hàng đầu ưu tiên cho nam sinh. Lớp trở nên hỗn loạn, tiếng phản đối vang lên không ngừng:

- Con trai cao mà ngồi đằng trước, sao bắt công qua vậy cô?

- Em ngồi sau hông thấy bằng cô đi!

Tôi đang còn "ngổ ngác" nhìn ... "chuyện lạ bốn phương" thì cô Thu Hà kêu một ga nam sinh mới vào:

- Em vào ngồi góc kết ở bàn nhi đi.

- Đầu được cô! Tôi vội vàng phản đối. Chỗ này của Nguyệt Thu mà cô.

- Cứ ngồi tạm vậy đi. Em ấy cao thì phải ngồi sát vách tường. Thu sẽ ngồi chỗ khác.

Tại sao hôm nay Nguyệt Thu nghĩ làm chi vậy? Tôi tự hỏi, nguyên đây đâu tụi con trai ngồi cũng còn trong đủ, khi không cô bắt tôi ngồi kế con trai làm chi. Thật sự thì tôi không ghét gì con trai hết, có gì đâu mà ... đáng ghét ... nhỉ? Nhưng từ nhỏ đến giờ chung tôi chỉ học trường nữ, quen rồi, làm sao tránh khỏi những ngưỡng ngiêu, những khó chịu lúc ban đầu. Biết thế nào cũng bị lớp chọc, tôi xiu mặt xuống, lấy cặp để lên ghè phân ranh giới, dĩ nhiên là tôi... chẳng bao giờ chịu lỗ!

- Ê Hạnh! Tôi nheo mắt "manh mung" với nhỏ bạn.

Hạnh thấy tôi lẩn đến gần phân nửa chỗ của "người ta", nhỏ không nín cười được:

- Mi gian ác quá đi Nhi ối!

- Thấy kẹ, ai kêu cô sắp chỗ dzậy chi!

- Thanh Nhi "đào hoa" ghê! Có tiếng chọc phía sau lớp.

Quay ra sau tôi thấy cả lớp nhìn tôi cười. Tôi cảm thấy bất đầu khó với đám bạn qui quai. Chắc năm nay tôi bị sao "chọc ghẹo" chiều phai, sao này còn xui gặp mấy lần sao "cán chối" nữa, thật khó đi là khó!

* *

*

Chỉ một tuần lễ sau, không khí trong lớp trở nên tự nhiên và vui vẻ trở lại. Chúng tôi đâu có "dám" để cho tụi con trai nghĩ là chúng tôi đọc tài, giữ hết chức vụ trong lớp, nên quyết định tổ chức một cuộc "bầu cử" mới.

- Đề nghị Hoà làm trưởng ban vệ sinh.

- Không được! - Vu phan đời - Con gái khôn qua, định bắt tụi con trai phải làm vệ sinh hả?

- Ai đồng ý giở tay lên cho tui đếm. Ngọc Diệp đứng trên bục gõ hết.

Tất cả dám con gái đều đưa tay lên. Vu chỉ còn biết kêu trời. Con gái muốn là trời muốn mà!

- Bây giờ đến Trưởng ban thể thao.

- Hoài Nghiêm! Dạng của nhà thể thao gia!

- Lực sĩ viện bài lao!

- Giở tay lên đang hoang chó!

Trong khi tụi con gái đưa thẳng tay thì tụi con trai ...bit lỗ tai. Lại thêm một người đặc cú nữa. Bọn con gái tha hồ cười, và có tình tìm những đặc tính nổi bật của các bạn trai để mà đưa họ vào con đường "vinh quang"...Tất cả coi như ... "yên bễ", dân "thiếu số" đành phải chịu "đặt đầu ngồi đó".

Có lẽ thầy Chuông dạy văn là người duy nhất hiểu được... "nói buồn" của các đảng "anh hùng" nên hôm nay thầy dạy chúng tôi phân tích truyện Kiều theo... lý luận của những nhà khoa học.

- Ngày xưa người ta tả người đẹp có mái tóc mây phải không mây em? Bây giờ thầy hỏi nè: mây được câu tao bởi hỏi nước, chứ con gì nữa? Mà hỏi nước thì nhẹ hơn không khí, vậy nó mới bay lên được. Suy ra là tóc của cô nàng sẽ chia thẳng lên nóc nhà phải không mây em!

Cả lớp cười âm lên trước điệu bộ của thầy Chuông.

- Rồi, bây giờ nghe này. Thấy ra đâu bao chúng tôi im lặng. Mây thì chỉ trừ trường hợp giống gió bão bùng thì mới có mây đen, mà mây đen thì màu xám xám thôi chứ đâu có đen hẳn, thì ra tóc của nàng ta là mau... "rau bắp"!

Đám con trai ngồi hàng đầu vỗ tay hoan hô thầy Chuông hết mình, trong khi lu con gái thì la ó phan đời. Mặc cho chúng tôi ồn ào, thầy vẫn giảng tiếp:

- Bây giờ đến mặt hoa, da phấn: mặt hoa là mặt phải có hoa phải

không máy em?

Nói xong thầy lấy phấn vẽ mụn lên mặt bang, lu con gái vừa nhận nhỏ vừa ôm bụng cười. Thầy nói thêm:

- Đó là chữa kê bao nhiêu là nụ hoa chữa nó đó, phải có "tiền đề" chú, phải không? Rồi bây giờ đến da phấn, thầy lấy viên phấn chà vào cánh tay rồi giở lên. Da phấn thì có màu mòm mòm như vậy nè các em! Mà da như thế này thì người ta nói là bị lác. Vậy suy ra có nang có bệnh ngoài da!!!

Đám con trai ôm bụng cười như điên và quay ra sau nhìn lu con gái đang đỏ mặt vì quê. Đây là lần đầu tiên lu con gái bị "lép ve"... Hử! Thầy Chuông đã tạo cơ hội cho đám con trai trêu chọc lu con gái chúng tôi, bây giờ có nhớ nào đám nhận lời khen là người đẹp nữa đâu!

* *
*

Nam nay thầy Khoa dạy chúng tôi Toán. Thầy "dzia" rồi nhưng tếu một cây, lúc nào cũng có thể điếu được cả.

- Muốn khủ "em" (M) thì hai vé đều phải có "em". Trao đổi mà! Nếu chỉ một bên có thì làm sao khủ được, "nó kiên chết"!

Thầy còn nói: "Mấy em phải làm sao khảo sát hàm số nhanh như viết thủ tình vậy đó, cứ tuôn ra mà không cần suy nghĩ gì hết, nó sẽ trở thành thói quen. Mấy em biết không, chỉ cần một đêm mà thầy viết kín năm mươi hai tờ giấy trắng đó nhe!"

Cả lớp la lên:

- Làm sao tụi em bằng thầy được!

- Em không biết viết thủ tình thầy ơi!

Thầy nhăn mặt:

- Không biết, rồi sẽ biết, tập cho nó quen đi chú!!!

Hoài Nghiêm ngồi bên cạnh quay sang nhìn tôi cười nhe:

- Nhi nhớ làm theo lời khuyên của thầy Khoa đi nhe!

- Chỉ sợ chẳng ai thèm đọc thử Nhi viết thôi! - Tôi mỉm cười

- Nghiêm biết hiện tại ít nhất có một người đang rất muốn đọc thử Nhi viết.

- Ai? - Tôi mở to mắt... "giã vỡ"... ngây thơ

- Nghiêm!

- Nghiêm định chọc Nhi hả?_ Hết còn dám giả bộ ngây thơ...cụ, tôi nhăn mặt hỏi.

Vấn với nụ cười trên môi, Nghiêm nhìn thẳng vào mắt tôi:

- Nghiêm có bao giờ "dám" chọc Nhi đâu!

Tôi lắc đầu giậm đôi:

- Nói không chọc Nhi mà sao Nghiêm cứ cười hoài dzậy!

- Thôi dzậy Nghiêm không cười nữa._ Nghiêm ngồi thẳng lưng lên_

Như vậy đứng đắn chưa hả Nhi?

Tôi khẽ gật đầu: "Tạm được"

- Nhi có bằng lòng cho Nghiêm đọc thư? Nhi viết không?

- Nhi không biết, dzổi lại... kỳ lắm!

- Vậy Nhi có thích đọc thư tình "người ta" viết không?

Tôi liếc mắt nghi ngờ:

- Chẳng lẽ "người ta" đó là Nghiêm?

- Cũng có thể lắm chứ!

Tôi chưa kịp lên tiếng thì chuông reo báo hiệu giờ về. Nghiêm đứng lên thu dọn sách vở rồi quay sang tôi:

- Nhi không trả lời tức là Nhi đã đồng ý rồi phải không?_

Nghiêm mỉm cười rồi quay lưng đi.

- Nhi... chưa... khoan đã Nghiêm!_ Những bóng Nghiêm đã lần vào đám đông!

* * *

*

Thế là sáng hôm sau tôi nhận được lá thư tình đầu tiên, và hôm sau là thứ hai, và hôm sau nữa là lá thứ ba. Mỗi ngày một lá, mỗi tháng ba mươi lá... Nghiêm viết thư cho tôi mà không đòi hỏi tôi phải trả lời. Nghiêm bảo tôi rằng biết Nhi đọc thư mà không xé bỏ là Nghiêm rất sung sướng... Thời gian thấm thoát như thoi đưa, mới đó mà đã hết nửa năm học, lũ bạn trong lớp vẫn phá phách nghịch ngợm, và dĩ nhiên là "hành động" của Nghiêm không thể thoát khỏi tai mắt của cả lớp. Nghiêm và tôi bị tụi nó ghi tên vào sổ bia đen, và chờ ngày xét xử coi có... "duyên nợ" gì không. Nhớ Lan bắt tôi với Nghiêm đưa tay ra cho nó coi chỉ tay, nhớ Yên thì cầm...kiếng lúp xét chữ ký, nhớ Thi thì lo so tuổi, nó bắt tôi và Nghiêm "nap số yếu lý lịch" để nhớ đi nó coi tư vi họ. Tôi chẳng bao giờ nghĩ đến

chuyện xa xôi như lũ bạn quý quái. Tôi chơi với Nghiêm cũng bình thường thôi, mỗi ngày gặp nhau trong lớp, không trêu chọc thì... gây lộn, rồi xin lỗi, rồi lại làm lành. Chúng tôi chưa bao giờ hẹn "đi chơi riêng", chỉ có những lá thư Nghiêm viết là hỏi "bất bình thường" thôi, chỉ là... "hỏi" thôi nhé vì...Nghiêm đang thực hiện lời khuyên "quí báo" của thầy Khoa mà!

Chiều chủ nhật, Thi ghé ngang nhà và đưa tôi xem lá tứ vi. Thi bảo tôi sắp gặp một chuyện buồn, và dặn tôi bảo Nghiêm phải cẩn thận coi chừng gặp tai nạn bất ngờ. Tôi chưa bao giờ đi coi bói, cũng chẳng bao giờ tin số kiếp nên không mấy quan tâm đến lời Thi nói.

Sáng thứ hai đi học, vô lớp không gặp Nghiêm tôi chợt cảm thấy thiếu vắng, và thất vọng vì... hôm nay Nghiêm không đón tôi bằng nụ cười thật ấm như mọi khi tôi bước chân vào lớp, vì... hôm nay tôi không nhận được thư Nghiêm viết. Một nỗi buồn nhẹ nhàng xâm chiếm tâm hồn tôi và tôi chợt giạt mình tự hỏi: "Sao lại buồn khi Nghiêm chỉ là một người bạn cùng lớp, cùng ban?". Và suốt buổi sáng ngồi trong lớp học, tôi chẳng nghe lời giảng nào của thầy cô; đó là lần đầu tiên tôi thấy tình bạn giữa Nghiêm và tôi không như tôi vẫn tưởng từ trước, đó là lần đầu tiên tôi hiểu rằng sự hiện diện của Nghiêm bên cạnh tôi là điều... quan trọng. Nghiêm bị bệnh ư? Tôi tự hỏi rồi bỗng nhiên rùng mình, nhớ đến lời nói của nhỏ Thi chiều hôm qua. Không! Ngày mai Nghiêm sẽ đi học lại, tôi tự an trọng lòng. Nhưng nỗi lo sợ càng lúc càng nhiều, tôi linh cảm như có điều gì không may xảy đến với Nghiêm, hình như Nghiêm đang kêu tên tôi, tiếng kêu thật nhỏ, thật xa xôi. Không dám lòng được, đến giờ ra chơi tôi trốn học, leo rào để tìm đến thăm Nghiêm.

* * *

*

Chú Nghiêm đưa tôi đến bệnh viện để gặp Nghiêm. Tôi run rẩy đi dọc theo những dãy hành lang trắng toát, miệng thầm kêu ngân lên tên Nghiêm. Chú Nghiêm kể cho tôi biết là Nghiêm bị xe đụng trên đường đi tới trường, vết thương khá nặng, nguy hiểm đến tánh mạng, người ta đưa Nghiêm thẳng vào phòng cứu cấp... Tôi không muốn tin đó là sự thật, tôi muốn tất cả những việc xảy ra chỉ là cơn ác mộng mà thôi! Tôi gặp bà Nghiêm đang đứng trước cửa phòng cứu cấp, chỉ

một cái gạt đầu chào vì biết nếu mở miệng nói, sẽ không ngăn được tiếng nấc nghẹn ngào. Mỗi phút chờ đợi dài tựa một thế kỷ, ba Nghiêm nóng lòng đứng ngồi không yên, Má Nghiêm lặng lẽ khóc, trong lúc tối âm thầm cầu nguyện xin chúa bảo vệ mạng sống của Nghiêm. Cuối cùng thì cánh cửa phòng cấp cứu cũng bật mở, một ông bác sĩ già bước ra nhìn chúng tôi lắc đầu:

- Ông bà có thể vào gặp cháu lần cuối! Tôi đã cố hết sức nhưng...

Má Nghiêm bắt khóc thành tiếng, ba Nghiêm ôm vai vợ như muốn truyền một phần nghị lực, nhưng mắt ông là cả một hồ sâu thăm thẳm buồn. Chỉ có chú Nghiêm là còn giữ được bình tĩnh:

- Mình vào trong đi, không thì sẽ muộn!

Tôi lặng lẽ theo sau mọi người, nước mắt tuôn tràn. Nghiêm! Nhi chỉ mới hiểu nghĩa chữ yêu ngày hôm nay, sao Nghiêm lại nỡ đánh lòng ra đi vào giờ phút này? Từ trước đến nay Nhi ngu xuẩn quá phải không Nghiêm? Nghiêm chết đi thì ai sẽ đọc thư tình do Nhi viết và ai sẽ viết thư tình cho Nhi đọc hả Nghiêm? Chỗ ngồi của Nghiêm sẽ trống, và mỗi khi bước vào lớp học, Nhi sẽ buồn và khóc vì không có Nghiêm bên cạnh.

- Nhi! Nghiêm nó muốn nói chuyện với cháu một chút. Ba Nghiêm quay ra sau nói với tôi.

Tôi bước tới gần, khẽ gọi tên Nghiêm. Nghiêm nhìn tôi với ánh mắt buồn bã xa xôi:

- Nhi! Trong cặp Nghiêm có....

- Nhi biết rồi! Nghiêm đừng nói nhiều, coi chừng mệt.

- Nghiêm muốn tận tay đưa nó cho Nhi một lần cuối!

Tôi chạy đến cặp Nghiêm, mở tập toán ra và cầm lấy lá thư xanh, chạy đến bên Nghiêm.

- Nè Nghiêm! Tôi đưa thư cho Nghiêm mà không cầm được những giọt nước mắt nóng bỏng. Nghiêm nhìn tôi khẽ cười:

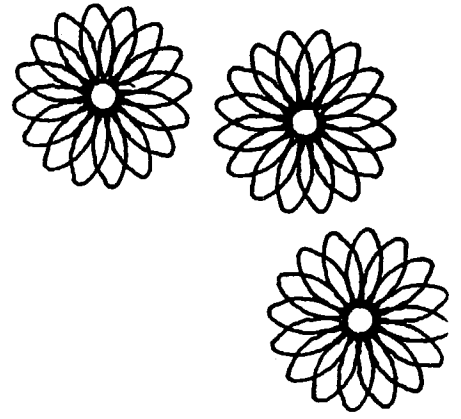
- Nhi của Nghiêm cũng khóc nữa sao! Đừng nên khóc Nhi à! Nhi xoa tay ra đi!

Tôi ngoan ngoan đưa tay ra, Nghiêm đặt lá thư lên tay tôi và xiết chặt:

- Được gặp Nhi lần cuối là Nghiêm mãn nguyện lắm rồi. Nhi cho Nghiêm gọi lời giả biệt với tất cả thầy cô và các bạn trong lớp nhé Nhi!

Tôi gạt đầu hứa, Nghiêm buông tay tôi ra, mở một nụ cười rồi khép mắt lại, ngán đời và mãi mãi...

Thiên thiếu

Chuồn chuồn mây non với gió mềm
Nắng vừa ấm để mong môi em
Nụ hôn mừng tuổi ngon mùi Tết
Anh bảo em rằng mỗi tháng Giêng

Giêng trông đĩnh vàng từ sớm mai
Đuàn em còn hươu hươu lâu dài
Môn nhiên thức trắng đêm tam cúc
Anh bảo em rằng qua tháng Hai

Bước nhẹ trên đường quê ngọt hoa
Làn em coi hát dưới trăng ngà
Khi về hương bưởi thơm lồng tóc
Anh bảo em rằng sang tháng Ba

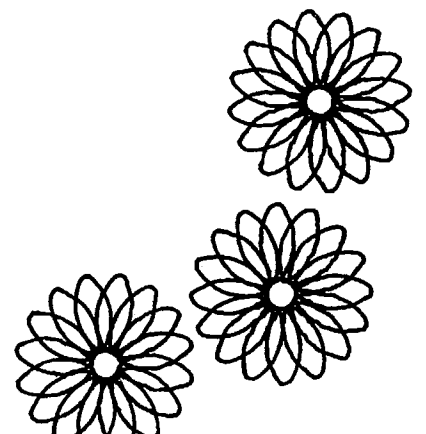
Sóng nhỏ êm đêm nước lững lờ
Sôi tình hai đứa rất nên thơ
Giận vì cơn gió làm bay tóc
Anh bảo em rằng tới tháng Tư

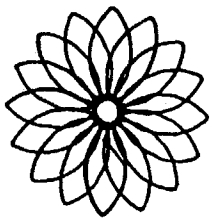
. Duyên Anh .

It' quá một ngày hai bận thăm
Chiuu đau héo hắt cái thân tâm
Chiuu chiuu đá ngõ sao quên mọc
Anh bảo em rằng đến tháng Năm

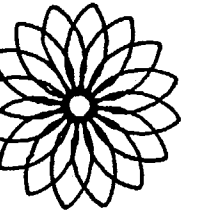
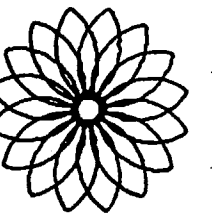
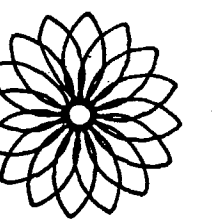
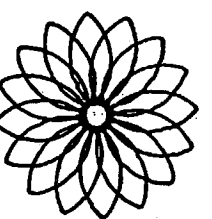
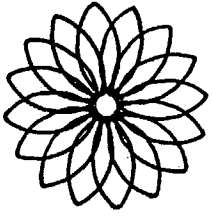
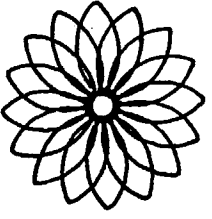
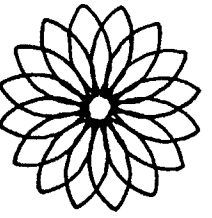
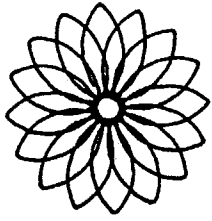
Anh bảo em nhiều, nhớ hết không?
Những lời tháng Sáu có mưa dông
Những câu tháng Bảy heo mây lượn
Tháng Tám tình xanh, tháng Chín hồng

Em vỡ lòng yêu cuối tháng Mười
Chức hôn tháng Mười Một cháy bùng môi
Tháng Mười Hai gọn vòng tay ấm
Đó lúc hôn anh biết rồi rồi.

TÌNH KHÚC CHỮ «T» .oie.

Thanh Tuấn tuổi Tuất, tính tình thật thà, tận tụy, tận tụy, tâm thuốc trung trung. Thực Trang tuổi Thìn, thuốc tha tủa "Tay Thi tại thể". Tuấn & Trang thân thiết từ tuổi thơ tại Thu Thừa. Tết Tân Thìn, Tuấn & Trang tới thành thị thăm Thông. Thủy thủ tưng trãi, Thông theo tận thời, thừa tại tận tình, thích tiếc tưng....

Tình thương tha thiết tích tụ, tàng trữ trong tim Tuấn từ trước tiếp tục tiến triển. Tuấn thao thức, trần trọc tại Tuấn tưởng tú Trang. Thấy Trang thường thờ thể, thi thăm tận tại Thông; thấy Thông tình tú tủa thách thức, treu tức, Tuấn thời tru trữ. Tỏi tối, trắng thanh to tướng, Tuấn thu thời, to tình thương Trang, tiếc thay Trang tú tuyệt. Tại Tuấn thiếu tại tận tình thanh thú Tuấn thua thiệt, tâm tức. Tiêu tan tin tưởng, thiếu tình toan, thiếu tình táo, Tuấn thát tình toan tú tú trong thung thiec...thung. Thông thấy thể thương tình, tận tình thuốc thang. Thông tưởng tận tâm tình Tuấn, thanh thú tuy thương Trang, Thông tìm Trang thót tiếng tạ tử. Thoạt tiên, Thông thuật to tướng, tóm tắt tâm trang Tuấn; tiếp theo, Thông trách Trang tác tế, tham tiền, thiếu tình thương thăm thiết.... Trang tức tốc tặng Thông "tám tát tại". Thế tình thật trở treu, Trang thương Thông thật tình, tại Thông tuấn tú, tre trung, tính tình tú tế, trâm tình.... Trang tưởng Thông thương Trang thật tình, tiếc thay Thông thiếu thanh tâm. Thời thế thi tình tan tủa trắng tan!!!

Trang thể tuyệt tim thanh tình tại thôn trang, trốn tranh Tuấn & Thông. Tuấn tú trách Tuấn thiếu tình toan, tỏi tỏi trông trắng than thờ. Thông thi trông tiêu tụy, thân thờ. Tiếng thương thôn thức trong tim, Thông truy tìm tông tích Trang, tin tưởng Trang tha thú.....

Tụy tiên thêm thát.....!!!!!!

Sinh hoạt Chê Chao

Sau ba tháng nghỉ dưỡng sức vì mùa đông lạnh lẽo, ngày 29/03/87 hội nhà xuất quân đầu mùa tham dự giải bóng tròn Hùng Vương do hội Ai Hữu người Việt miền Nam Paris - Orsay tổ chức. Khí trời vẫn còn lạnh và mưa lâm râm, tuy rất hăng nhưng "tinh thần" vẫn còn yếu, trên đường đến địa điểm hẹn ai cũng bàn và cầu xin đừng gặp nhầm đội bạn "Ty nạn" ở vòng đầu để khỏi đi về sớm!. Sau phân rút thăm, vì trời không bao giờ phụ người hiền nên anh em đội nhà hân hạnh đón tiếp đội bạn...ty nạn!!!. Dù biết rất khó vượt qua vòng một, anh em vẫn hăng hái ra sân làm nóng chuẩn bị. Trong hiệp đầu, vì còn sức, đội nhà cầm cự ngang ngửa với đội bạn, nhưng cuối hiệp vẫn bị thủng lưới hai trái do sự thiếu ăn ý giữa hàng hậu vệ và thủ môn. Vào hiệp nhì thì bắt đầu thấm mệt, đội bạn dần áp nhiều hơn, vừa có chóng đờ, vừa có phản công để gỡ một quả danh dự... nhưng cuối trận đấu tỉ số 0-4 nghiêng về đội bạn cũng rất hợp lý!. Dù bị thua và bị loại ngay vòng đầu (hạng chung kết đội nhà được xếp áp chót 5/6), nhưng không ai áms ức, vì biết rằng đội thủ là một đội mạnh và đội nhà lại thiếu tập dợt nên thua là phải. Nhờ vậy mà những buổi tập dợt sau này bắt đầu đông đủ mặt, và có thêm sự tăng cường một số cầu thủ mới, lực lượng đội nhà có vẻ mạnh hơn và ai cũng mong đội một dịp xuất quân.

Vào giữa tháng sáu, Tổng hội sinh viên Việt nam tại Paris tổ chức hai ngày đại hội thể thao, tranh tài đủ bộ môn, ban thể thao quyết định kéo hết lực lượng đi tham dự. Sau ngày đấu tranh giải, đội nhà gặt hái được vài kết quả khả quan: hạng ba nhảy cao nam, hạng nhì và ba nhảy xa, nhưng bộ môn quan trọng nhất cũng là bóng tròn. Vì ban tổ chức chọn lối đá sáu người (kiểu đá giải đá banh trong nhà), anh em chia làm hai đội để tham dự vòng loại cũng các đội bạn. Đội thủ đáng sợ nhất của đội nhà vẫn là...anh em ty nạn. Kết quả sau một ngày thi đấu, đội Evry A được lọt vào vòng hai cùng với hai đội bạn: ty nạn A và ...B. Dù biết rằng ngày mai sẽ rất khó khăn, nhưng ai cũng vui mừng trước kết quả đạt được trong ngày, cho thấy con đường đi lên của đội bạn. Trên đường về, một số

anh em đã ghé ngang tham dự lễ kỷ niệm một năm ngày thành lập Liên đoàn hướng đạo Saigon tại Evry. Đưa tiễn anh em ra về, chú Đồng, chủ tịch hội phụ huynh bảo trợ Liên đoàn hướng đạo, không ngớt khuyến khích đội banh nhà. Trong ngày thứ hai của đại hội, tất cả các bộ môn đều đi vào vòng chung kết. Đối với anh em Evry thì chỉ còn một bộ môn duy nhất là trận chung kết tranh tam giác giữa đội nhà và hai đội ty nạn A và B. Hai trận đấu rất ngang ngửa, cho thấy đội bóng nhà đã có nhiều tiến triển, nhưng kết quả chung cuộc vẫn nghiêng về đội bạn với tỉ số rất khít khao. Được xếp hạng 3 chung cuộc, tuy chưa là "vinh dự tột đỉnh" nhưng anh em vui vẻ chấp nhận, cùng nhau đi khao quân một châu phở. Tinh thần đội bóng lại lên cao, ai ai cũng mong một ngày đoạt giải nhất.

Vào tháng 08/87, hội nhà đứng ra tổ chức giải tử hũng tại Evry. Vào giờ chót, đội bóng Orsay không tham dự được nên chỉ còn ba đội: hội thanh niên Việt nam Ty nạn, hội Văn hoá người Việt vùng Bắc Paris - Pontoise và đội banh nhà. Trận đấu tiên anh em ta dọ sức cùng hội bạn Pontoise, lợi thế quen sân phe ta tấn công ào ạt, tấn công ráo riết, tấn công không ngừng. Đội bạn cũng thuộc thành phần "quốc tế" với hai hậu vệ "tóc vàng" phòng thủ rất vững nên gần hết hiệp đấu mà đôi bên vẫn chưa ai mở tỉ số. Nhưng trong một dịp tấn công chớp nhoáng, một mình trung phong Ny ... thoát được hậu vệ đội bạn, kéo banh vào vùng cấm địa và sút thật mạnh, thủ môn chưa kịp phản ứng gì thì đã thấy banh nằm gọn trong lưới, 1-0 cho Evry. Cũng háng say, anh em cũng tấn công ào ạt, nhưng đội bạn rất có kinh nghiệm thi đấu, không khủng hoảng tinh thần, vẫn bình tĩnh phòng thủ cho qua cơn bão tố của hiệp đấu. Đầu hiệp nhì, trận đấu trở nên cân bằng hơn, với lợi thế một quả, anh em đội nhà tiến thoái lưỡng nan, vừa muốn tấn công để thắng thêm một trái nữa cho "chắc ăn", vừa muốn thủ để bảo vệ kết quả và giữ sức cho trận đấu sau sẽ dùng "chủ dự". Trong khi đó, đội Pontoise thì đã chỉnh đốn lại đội hình, đã có phần mạch lạc hơn hiệp đầu, khai thác nhiều dịp phản công rất nguy hiểm. Vào giữa hiệp, đội bạn sau một đợt phản công chớp nhoáng, hưởng được một quả phạt góc từ cánh phải, lợi dụng trong lúc lộn xộn đội hình phe ta, cầu thủ bạn đá thật mạnh vào giữa, lại thêm đã gió thổi ngược vào trong, banh đi

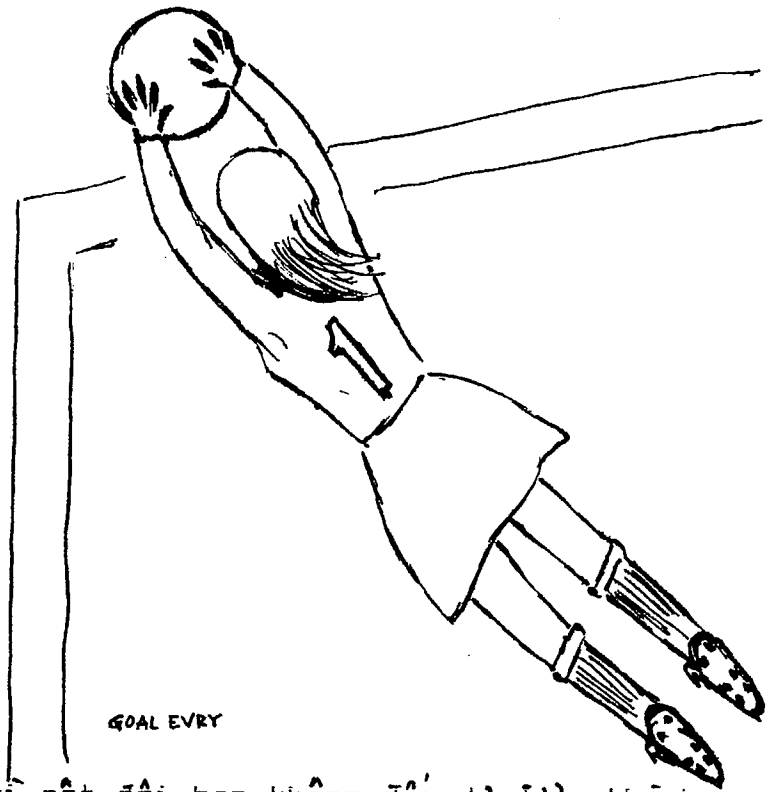
rất sát khung thành và lọt vào lưới nhà trước sự chứng kiến của cả đội bạn và... ủng hộ viên!. Thế là 1-1, huề cả làng. Anh em thức tỉnh vùng lên tấn công trở lại để cố giành thắng lợi, đội bạn cũng chỉnh đốn đội hình, phòng thủ thật chặt và phản công mau lẹ gây khó dễ không ít cho đội nhà. Càng gần cuối trận, cả hai đội đều thấm mệt, trận đấu bắt đầu rời rạc, và tỉ số vẫn không thay đổi cho đến tiếng còi của trọng tài vang lên cho hai đội vào... "uống nước"!. Với kết quả 1-1, hai đội Evry và Pontoise bắt phân thắng bại, nhưng ai sẽ phải ra thi đấu liền với đội bạn Ty nạn đây?. Trong lúc ban tổ chức đang bối rối tìm cách giải quyết, anh em Ty nạn ra sân làm nóng thật hăng say, làm cầu thủ hai đội Evry và Pontoise phát "nóng lạnh" không biết ai sẽ là "nạn nhân" ra đỡ đòn đây.

Sau một lúc bàn bạc, kết quả đội Evry lãnh phần "danh dự" ra "tiếp chiêu đầu" với anh em Ty nạn. Mười lăm phút nghỉ mệt không thấm vào đâu, nhưng với tinh thần thể thao, anh em ta "mệt nhọc" lê thân ra "chiến trường". Có lẽ cũng thông cảm tình hình, anh em Ty nạn "đề-ma-rê" rất chậm, đưa bóng rất mạch lạc nhưng chưa tấn công hăm thành đội nhà. Sau vài phút chạy tới chạy lui, cùng nhau phòng thủ, anh em ta đã tổ chức... được vài đợt phản công lẻ tẻ, dù không tiến được xa, nhưng cũng đỡ cho hăng hậu vệ được thở một vài hơi. Biết rằng đội bạn trên sân rất xa, anh em ta cố phòng thủ để giới hạn sự "thiệt hại". Kết quả chung cuộc 1-3 nghiêng phần thắng lợi cho đội bạn Ty nạn. Trận đấu giữa Ty Nạn và Pontoise sẽ quyết định chung cuộc thứ hạng của các đội, ngay hiệp đầu trận đấu đá rất gây căng, vì cả hai đội đều có lối đá giống nhau. Nhờ có kinh nghiệm thi đấu nhiều hơn đội bạn, anh em Ty

Nạn dần dần làm chủ tình hình và dần áp đối phương. Kết quả chung cuộc 4-0 nghiêng phần thắng lợi cho đội Ty Nạn. Lễ trao cúp kỷ niệm diễn ra thật ngắn gọn nhưng cũng rất vui vẻ: hạng nhất về đội Ty Nạn (rất hợp lý vì là đội đương kim vô địch trong làng bóng tròn người Việt tự do tại Âu Châu), hạng nhì về đội Evry ta, và hạng ba về đội Pontoise (huề điểm nhưng thua bản thắng bại).

Vào tháng 9/87 để đáp lễ, hội văn hóa người Việt miền bắc Paris tổ chức giải bóng đá tứ hùng mời đội nhà đến tham dự cũng hai đội bạn của hội người Việt vùng Yvelines và Marne-la-Vallée. Dù đường xá xa xôi, nhưng anh em ta hăm hở lên đường, vì hy vọng rằng sẽ có khả năng tạo được kết quả vẻ vang kỳ này (do sự vắng mặt của đội Tỵ. Nạn!). Đến nơi đúng giờ,

những bạn tổ chức cũng kết vì một đội bạn không đến dự được thành ra đôi thành giải tam giác giữa ba đội: Pontoise, Yvelines, và Evry. Trời tuy có nắng đẹp nhưng lại có rất nhiều gió, lại thổi về một hướng nên sẽ có phần bất lợi cho đội nào ở phía cuối sân. Sau phần bắt thăm, đội Evry ta được nghỉ trận đầu, ngồi quan sát hai đội bạn thi đấu. Đội chủ nhà quen sân, đá áp đảo tới tập đội bạn Yvelines, chỉ không đầy mười phút đã đá vào hai trái. Vào hiệp nhì, đội Yvelines chỉnh đốn lại hàng ngũ, và được thuận gió hơn nên bắt đầu phản công và gỡ lại một trái, nhưng cho tới chung cuộc tỷ số là 2-1 cho đội Pontoise. Sau mười phút giải lao, đội Yvelines lại phải ra sân tranh tài cùng Evry. Vì phần thăm mệt, trong khi đội ta đang còn háng sức nên đội bạn bị đá áp nhiều hơn, cố gắng phòng thủ nhưng cũng bị lọt lưới một quả. Vì ngược chiều gió nên dù cố gắng nhiều, anh em ta không ghi được thêm quả nào nữa. Sang hiệp nhì, thuận chiều gió, đội Evry lại tấn công tới tập cố gắng ghi thêm vài quả cho chắc ăn. Sau nhiều lần tấn công đội nhà hưởng được một quả phạt đền, thủ quân Giám không để mất cơ hội ghi thêm quả thủ nhì nâng tỷ số lên 2-0 cho đội nhà, và đó cũng là tỷ số chung cuộc. Bây giờ sẽ là trận gay go giữa hai đội Pontoise và Evry, dù đã gặp nhau một lần tại Evry, nhưng kết quả bất phân thắng bại. Hôm nay tại sân của đôi bạn, đội nhà có thể chịu đựng nổi không?. Hiệp đầu đội ta được ở phía thuận chiều gió, rất dở vì anh em còn thăm mệt sau trận đấu với Yvelines. Đội bạn được nghỉ khỏe nên ra sức tấn công, háng hậu vệ ta làm việc không ngừng. Sau những lúc đấu đá thật rối rạc,

hàng tiền đạo ta chính dồn lại và tổ chức được vài màn phản công đe dọa không ít đội bạn. Đội Pontoise vẫn tấn công ào ạt, nhưng một phần do ngược chiều gió nên không thể "sút" từ xa vào được, đành phải tìm cách đi sâu vào nơi cắm địa của đội ta, nhưng cũng đâu dễ, hàng hậu vệ đá quá chặt; những trái phạt góc hoặc đá "rô-tre" của đội bạn rất nguy hiểm, vì đường banh đi bị gió thổi tạt đi hết làm các cầu thủ ta cũng như bạn rất khó đón đường banh, ngay cả có khi thấy banh như đã vào lưới mà lại đi ra ngoài. Trong một đợt tấn công không có gì là nguy hiểm, những dưới mắt trọng tài lại cho sự vào banh của trung vệ Ngọc là mạnh bạo, đã không ngăn ngại thổi một quả phạt đền. Dù thấy không hợp lý lắm, nhưng vì tôn trọng ban tổ chức, đội ta không phản kháng gì... nhiều, chỉ còn nước trông cậy vào tài của thủ môn nhà. Những trời còn thương đội Evry ta, anh thủ môn đã nhảy bắt gọn quả banh trong tay, cả đội ai cũng vui mừng, trong khi đội bạn lại tiếc rẻ vì một cơ hội như vậy khó có được lần thứ nhì. Kết quả 0-0 vào cuối hiệp nhất. Sang hiệp nhì, đội ta bị ngược gió, anh em đã bảo nhau là phải phòng thủ trước và chỉ phản công lẻ tẻ thôi. Để trung phong Quỳnh một mình "cắm-dùi" ở trên, tất cả rút về tăng cường phòng thủ. Dù tấn công rất nhiều, nhưng đội bạn không thể lọt vào được vùng cắm địa của đội ta. Nhờ thuận gió, đội bạn bắt đầu "sút" từ xa nhưng không được chính xác, hoặc đều bị thủ môn ta chặn bắt dễ dàng. Dù bị tấn công nhiều, nhưng hàng phòng thủ của ta vẫn vững chắc không bị phá vỡ, và thỉnh thoảng cũng thấy được vài đường banh phản công rất nguy hiểm. Với kết quả 0-0 như sự mong muốn của đội ta (phải biết người biết ta chứ), đội ta đã thủ huê với đội chủ nhà nhưng đoạt được giải nhất vì hơn bàn thắng bại. Cả đội ai cũng là hết vui mừng vì đây là lần đầu tiên đoạt giải nhất, bù lại công lao luyện tập thời gian qua.

Ngày 28/11/87, Hội người Việt ở Lào tại Paris tổ chức đại hội thể thao, được giấy mời anh em ta chuẩn bị phái đoàn đi tham dự. Các bộ môn gồm có bóng bàn, và đá banh trong nhà (đá 6 ngubi), lần này lại có rất nhiều "ủng hộ viên" đi theo. Buổi sáng tranh giải bóng bàn, đội ta ghi tên tham dự cũng khá, nhưng vào vòng bán kết chỉ còn lại hai anh: Quỳnh và Quang, đụng nhau ở vòng này. Sau một trận đấu sôi nổi, đẹp mắt, anh Quỳnh "nhường" cho anh Quang vinh dự thi đấu trận chung kết cũng một cầu thủ bạn. Đán áp cầu thủ bạn hiệp đầu, rồi bị khớp hay vì "lịch sử" anh Quang đã nhường cho cầu thủ bạn giải nhất bóng bàn, chỉ "xin" lấy giải nhì thôi. Bù lại trong giải đôi nam thi cấp cầu thủ Quỳnh-Quang của đội nhà không có

Cầu thủ cản trở nói đã đoạt được giải nhất. Vào buổi chiều là giải đá banh dự định tổ chức trong nhà, nhưng vì trời tốt, ban tổ chức đề nghị, đá sân lớn. Với tinh thần thể thao, anh em ta cố lực lượng đi không đủ cũng đã chấp nhận để tạo sự dễ dàng cho ban tổ chức. Thế là bao nhiêu anh có mặt biết đá hay không cũng phải gom lại vừa đủ 11 người kéo nhau ra sân thi đấu cũng liên quân Paris-Strasbourg. Vào hiệp đầu, đội ta còn sức tấn công và ghi bàn đầu tiên 1-0, các chị theo ủng hộ có dịp "la hét" để các anh lên tinh thần. Nhưng đội bạn cũng không vừa, lại đá có kỹ thuật nên gỡ lại 1-1. Trong một dịp tấn công do một quả sút từ xa, anh Giám nâng tỉ số lên 2-1 cho đội nhà. Nhưng chưa kịp chính đón lại hàng ngũ thì đội bạn đã phản công gỡ huê 2-2, và tỉ số này giữ mãi cho tới cuối hiệp nhất. Vào hiệp nhì, đội nhà bắt đầu thềm mệt, ai cũng mệt vì cả ngày trời không nghỉ, nhưng lại không có người để thế thành ra vẫn phải cứ đứng trên sân lăm canh. Trong khi đội bạn lại bắt đầu đá mạch lạc, ...tấn công không ngừng, để rồi kết quả chung cuộc là...5-2 cho liên quân Paris-Strasbourg.

Tổng kết một năm qua về mặt thể thao, đội nhà đã có dịp nhiều lần xuất quân, và với kết quả thu lượm được cũng rất khả quan, nhất là đội banh, có tinh thần đồng đội và quyết thắng. Hi vọng trong năm 88, đội thể thao nhà sẽ mang về nhiều thành tích vẻ vang hơn.

CAT BUI.

Thắp Sáng

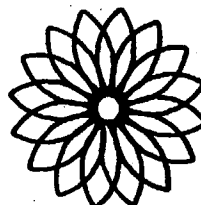
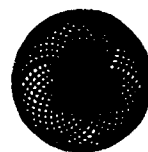
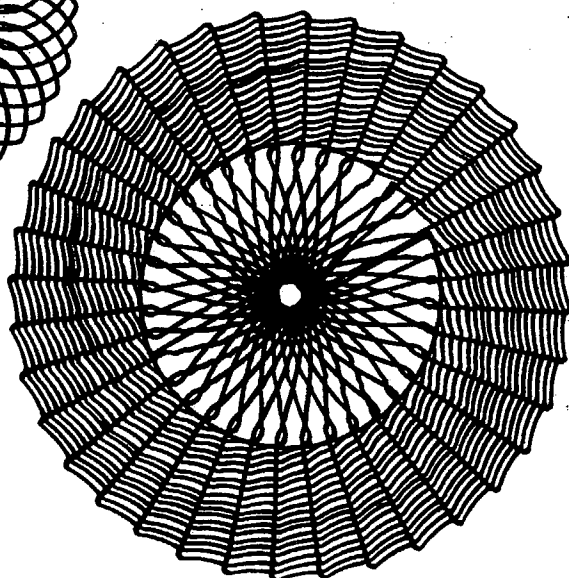
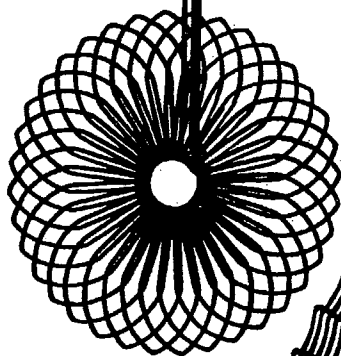
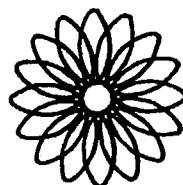
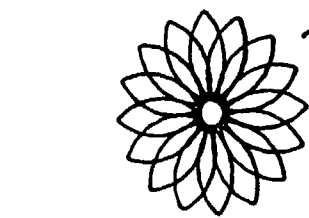
Niềm

tin

Hối tiếc làm chi cũng thể thôi
Nhắm mắt thoáng qua đã một đời
Giờ ni trong chuỗi ngày còn lại
Hãy bước đi lên với cuộc đời
Hãy cố quên đi ngày đen tối
Thắp sáng niềm tin trọn đường trần
Đường đời ngàn dặm chông gai đón
Chỉ tiếc lòng ta có ngại ngần!

Bạn hỏi! hạnh phúc trong tay ta
Tìm đâu xa, chính ta là hạnh phúc
Hạnh phúc trong tay ta
Chính ta là hạnh phúc
Dù biến đổi bao sóng
Mặc cường phong, hạnh phúc là ta.

T.Đ.D

1) HỤ
NỮ
VIỆT
NAM

X
L
A
V
A
N
A
V

Có bao giờ các bạn gái chúng ta tự đặt cho mình câu hỏi: "Phụ nữ ngày nay phải như thế nào?".

Có bao giờ các cậu thanh niên tự đặt cho mình một "mẫu người lý tưởng" và đòi hỏi ở phụ nữ Việt nam ngày nay phải ra sao?

Chắc chắn là trong mỗi chúng ta ai cũng có tự đặt cho mình hoặc ước mơ một kiểu người lý tưởng mà mình muốn được gặp hoặc trở thành. Nhưng trước những khó khăn và đòi hỏi của cuộc sống, và trên bước đường lưu vong hôm nay, có mấy ai đã đạt được ước mơ đó. Trước sự biến chuyển của lịch sử khổ đau và áp bức của nước ta, hình ảnh của phụ nữ Việt nam chắc hẳn đã thay đổi rất nhiều. Chúng

ta hãy thử nhìn lại quá khứ để nhận thấy sự thay đổi đó. Vậy chúng ta có nên buồn để rồi nuối tiếc cái hình ảnh đẹp, duyên dáng, nét na của thiếu nữ Việt nam ngày trước, hay chúng ta phải làm thế nào để bảo tồn những cái đẹp ấy? Trước sự đe dọa đồng hóa, chúng ta có thể chấp nhận hình ảnh của những thiếu nữ ngày nay không? Chúng ta có thể để cho "cái Việt nam" của con em chúng ta sau này biến đi theo thời đại không? Hoặc nói một cách khác, chúng ta có thể làm gì để ngăn cản sự thoái hóa và bảo tồn cho được, không phải chỉ một hình ảnh đẹp của người con gái "xưa", mà tất cả những phẩm chất của người phụ nữ Việt nam: công, dung, ngôn, hạnh.

Cái đẹp của những cô gái Bắc không những chỉ là hàm răng đen, mái tóc đuôi gà hay bộ áo cánh nâu, yếm nhiều đóa, nhưng chính là tính cần cù, hiền hậu và nhẹn nhục của một người con gái kín đáo, âm thầm những đầy tình cảm. Cái dễ thương của cô gái Nam không phải ở cái áo bà ba, cái dáng người mộc mạc, tươi tắn mà chính bởi sự thật thà, chất phát và tấm lòng ngay thơ, trẻ trung. Cái đậm đà của cô gái Trung không do ở nét sắc sảo, mái tóc huyền hay chiếc áo dài thướt tha mà là do tấm lòng chung thủy sâu đậm đáng ca tụng của họ. Nói chung, cái đẹp và đáng quý là sự chung thủy của một người vợ, sự cần cù và tỉ mỉ của người nội trợ đảm đang:

Canh một dọn cửa dọn nhà
Canh hai dệt cửi, canh ba đi nằm
Canh tư bước sang canh năm
Trình anh dạy học chữ năm làm chi

Phụ nữ Việt nam ngày xưa chỉ biết mảnh vườn và căn nhà bốn vách của mình. Cuộc sống của họ có khi chỉ thu hẹp từ gian nhà bếp, mảnh vườn sau cho đến căn nhà trên. Những thiếu nữ chưa chồng có khi còn không được bước chân vào phòng tiếp khách. Nhưng cô gái ở quê có lẽ được nhiều tự do hơn vì họ luôn phải "dầm mưa dãi nắng" trên ruộng đồng, âm thầm làm việc và rất chịu cực:

Một ngày hai bữa cơm đen
Còn gì má phấn răng đen hỏi chàng

Sự kín đáo âm thầm của họ có thể cắt nghĩa được sự phục vụ gia đình đến nô lệ. Gái xưa rất phụ thuộc vào gia đình, gia đình lại là nền tảng của xã hội nên phụ nữ Việt nam không có chân đứng trong xã hội. Là phụ nữ, ta không có quyền và không được có ý kiến, ngay như trong chuyện lập gia đình là một điều quan trọng đối với cả một

cuộc đời. Làm phận con, nhất là con gái, cha mẹ đặt đâu con phải ngồi đó, nhiều khi năng là nạn nhân của những sự trao đổi, ký ước giữa hai gia đình.

Hôm qua đi cấy đồng sâu
Trông lên thấy đám đũa dầu kéo dài
Hỏi ra chị vợ mười hai
Anh chồng lên bảy xỏ tai đeo vòng

Bao nhiêu cuộc tình thơ mộng đã phải éo le, dang dở mà ngày nay chúng ta còn nghe nói đến như: "Lan và Điệp", "Nửa chĩnh xuân", "Chuyện Kiều"....

Đứng trước cái định mệnh đã an bài ấy, phụ nữ Việt nam đã được uốn nắn bởi tính chịu đựng và hy sinh nên có thể đời phó lại những dây võ trong lòng tâm. Và để được đến bù lại, có đâu được mấy ai đã tận hưởng những giây phút vinh quang trong cuộc đời đó:

Nửa mai chúa mở khoa thi
Bàng vàng rạng rỡ kia đề tên anh
Bỏ công cha mẹ sấm sanh
Tiền lưng gạo túi cho anh vào trường
Nghỉ vệ đóng hai bên đường
Ngựa anh đi trước vòng năng theo sau

Nàng dâu cũng rất sung sướng và hạnh diện khi được lòng mẹ chồng hoặc làm vừa ý chồng. Cái tiếng đoan trang đức hạnh rất quan trọng, cho đâu phải trả bằng sự nhịn nhục, lệ thuộc, họ cũng phải làm sao để không mang tiếng xấu về cho gia đình nàng, cho nên:

Chồng giận thì vợ lắm lành
Miệng cười hớn hở rằng anh giận gì?
Thửa anh, anh giận em chi?
Muốn lấy vợ bé, em thì lấy cho.

Và con gái trước khi về nhà chồng luôn luôn được sự căn dặn:

Con đi! Mẹ bảo con này:
Học buồn học bán cho tay người ta
Con đừng học thói chua ngoa
Họ hằng ghét bỏ, người ta chê cười
Dù no dù đói luôn tươi
Khoan ăn bớt ngủ liệu bài lo toan
Phòng khi đóng góp việc làng
Đồng tiền bát gạo lo toan cho chồng

Trước là đặc nghĩa cho chồng,
Sau là họ mạc sẽ không chê cười
Con đi! Nhớ bấy nhiêu lời

Những thời gian cũng làm cho con người trưởng thành theo thời cuộc. Những đòi hỏi tinh cảm và tinh thần cũng quá nặng đò thúc đẩy sự phản kháng và khiến cho những cô gái bắt đầu thay đổi. Họ cần nhiều tự do hơn, về tinh thần cũng như vật chất. Ta thấy sự thay đổi đó bắt đầu xuất hiện trong những tác phẩm văn chương 1935-1945, tiêu biểu nhất là truyện "Thoát ly" mà đa số chúng ta đã được nghiên cứu, phân tích rất nhiều trong những giờ quốc văn ở bậc trung học. Người phụ nữ đã bắt đầu biết vùng dậy để sửa đổi định mệnh. Với sự phát triển của xã hội, người phụ nữ Việt Nam cũng dần dần tạo cho mình một vị trí trong xã hội. Họ bắt đầu biết chủ động, và được chấp nhận trong cuộc sống "bên ngoài", trong hàng ngũ của những người có công ăn việc làm, có chức tước... Tuy không còn hoàn toàn tùy thuộc vào gia đình như trước nữa, nhưng đối với gia đình, người đàn bà Việt nam vẫn không tự bỏ vai trò tề gia nội trợ, vẫn trong ngoài đảm đang vẹn toàn.

Cùng với sự tiến bộ đó, những hình ảnh dị dạng thướt tha của cô gái Việt với chiếc áo tứ thân, hoặc chiếc áo bà ba đã từ từ mất dần. Thay vào đó là những y phục hợp thời trang, hợp hoàn cảnh hơn: áo đầm, quần tây..., nhưng trong những dịp lễ lớn, chiếc áo dài và cái nón lá vẫn là nét tiêu biểu của người phụ nữ Việt nam.

Ngày nay trong nước cũng như ở hải ngoại, những cô gái mới lớn thích hoặc bắt buộc phải thích hợp với cuộc sống mới của Âu Tây. Nhất là ở hải ngoại, người phụ nữ không thể đi làm với chiếc áo dài thướt tha, dáng đi chậm rãi khoan thai, trong sự thì khép nép an phận, mà ngược lại phải ăn mặc gọn gàng, đứng đắn, nhanh nhẹn và liếng thoắng trong công việc thì mới bắt kịp được những người khác. Hãy so sánh hai hình ảnh:

xưa:

Em đi chàng theo sau
Em không dám đi mau
Sợ chàng chê hấp tấp
Sợ gian nan không giàu

và nay:

Em đi vội đi mau
Em không dám đi lâu
Sợ "train" em nó bỏ
Gian nan em không giàu

Nhưng có những cô gái đã lợi dụng những sự thay đổi đó để quên đi mình là người con gái Việt, da vàng tóc đen. Họ không chút tiếc

nuôi những hình ảnh ngày thơ trang nhà ngày xưa:

Một thường tóc bó đuôi gà
Hai thường ăn nói mặn mà có duyên
Ba thường má lúm đồng tiền
Bốn thường răng nhánh hạt huyền kém thua
Năm thường đai yếm đeo bùa
Sáu thường nón thúng quần tua dịu dàng
Bảy thường ăn nói khôn ngoan
Tám thường má phấn ngó càng thêm xinh
Chín thường em ở một mình
Mười thường con mắt đưa tình với ai

để rồi tự tạo cho mình một hình ảnh mới khiến cho các cậu thanh niên phải:

Một chề tóc chia lên trời
Hai chề ăn nói hệt hời khó nghe
Ba chề nằng quá "phơ-răng-xe"
Bốn chề răng cả hàm khoe sô săng
Năm chề ăn mặc ngang tàng
Sáu chề gót nhọn dằm chàng chét sao?
Bảy chề ăn nói ngao ngao
Tám chề tiếng Việt em nào biết đâu
Chín chề tính dễ câu nhau
Mười chề em "đoan" ai hầu má anh?

và trong cuộc sống gia đình, người đàn bà nội trợ đảm đang đã biến mất, căn bản đạo đức của xã hội đồng phương đã quên rồi, tình thường yêu vợ chồng cũng thay đổi theo:

Chồng giận thì vợ lắm rằm
Phùng mang trợn mắt tay cầm chổi tre
Anh đi ra bảo mà nghe
Anh còn gây chuyện thì nê "ly thân"

hoặc:

Chồng giận thì vợ chẳng cần
Hỏi đâu mà đổ ân cần làm chi
Anh giận thì giận luôn đi
Ly thân dễ ợt em thì sẵn đây!

Tóm lại, theo sự tiến hóa của xã hội, người phụ nữ Việt nam ngày nay đã đổi thay rất nhiều. Những những cái hay đẹp của người

phụ nữ Á đông không những không cản trở người phụ nữ đảm nhiệm những vai trò mới trong xã hội, mà ngược lại nó giúp cho người phụ nữ chúng ta tiến hóa với thời cuộc mà không bị lôi cuốn vào con đường sai trái đầy cay đắng của nếp sống mới. Chúng ta phải làm thế nào để người ngoại quốc công nhận, cảm phục và mến yêu cái đẹp của cô gái Việt nam và bốn chữ "công dung ngôn hạnh" vẫn là tiêu biểu cho đức tính người phụ nữ Việt nam ngày nay. Mấy lời mẹ khuyên con:

Con đi mẹ bảo con này
Học hành sao giỏi cho tây người ta
Con đừng học thói xa hoa
Họ càng khinh rẻ dần ta thua người
Dù no đủ đời luôn tười
Nghèo thớt, khó sạch thì người nê nang
Giữ sao cho được tiếng vang
Xứng ta là Việt đến ngàn năm sau
Đầu răng phiêu bạt nơi đâu
Mẹ mong con mãi giữ màu Việt nam.

THANH TRÚC.

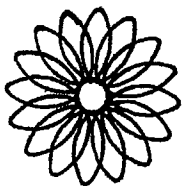

HỒI TƯỞNG

· K. A. ·

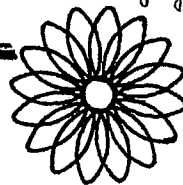
Chiều phỏ' nhỏ lá vãng rời ngập lối
Nghe bâng khuâng kỷ niệm chợt thảng về
Nghe chát ngát đêm buồn theo nhịp bước
Âm thanh đều vọng lại thảng ngay xa...

Xin trả lại tôi thuở ngày xưa
Chữ còn ôm cặp, tóc hoa cài
Ngày xưa đôi mắt còn thanh thản
Nhe khép môi cười ngậm ô mai

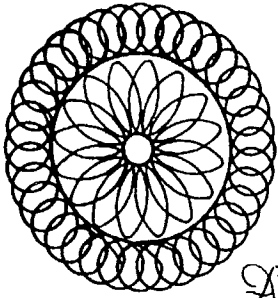

Ngày xưa ấy, tôi yêu màu mực tím
Học trò, những tình khúc ru êm
Rồi người đến mang chi nhiều nguyện ước
Đem tâm linh tôi dệt mộng nên thơ.

Nay mực tím không còn in nét cũ
Giấy học trò thối vãng những vần thơ
Đường xưa vắng hỏi thăm người đầu hỏi
Những tình, ca ngày ấy vắng đầu đây...

Tôi không muốn cho em làm người lớn
Để mai hoài là cô bé dễ thương
Đều bước chân chim mỗi sáng đến trường
Không bôi rôi trên con đường ngập lá
Phỏ' nghe em dù mùa thu hay nắng hạ
Đừng bao giờ làm bay mất tuổi thơ

KIỆP NGƯỜI

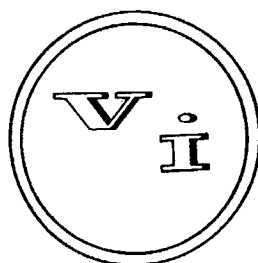
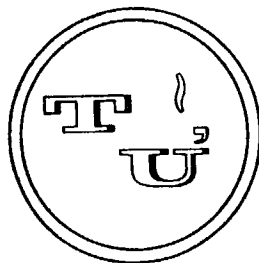
"Chân tặng" các anh trong #TTNVNE

Đang mở "tic-tac" lại... "rên"
Lừa tay "quờ-quàng" đập lên đồng hồ
Chân đi mắt nhắm vào... hồ
Cát nước rửa mặt thay đồ cho xong
Đông về trời lạnh co ro
Sợ bị cảm gió rồi ho khó lòng
Rút đai cái áo trong phòng
Trông vào cho lệ để phòng thiết thân
Gối "mò" xuống bếp ăn cần
Chà phê một tách tỉnh dần cơn mê
Thêm chi cơm nước lễ thể
"Mamy" sẵn nước ro-bi-nê chế vào
Cuộc đời rồi sẽ thế nào
Ngây lo công việc ào ào cũng xong
Métro, Boulot, dodo
Chang lo thuê sớm, chiều lo về nhà
Mong sao yên cửa yên nhà
Tiền bạc nhà mới có là cả hai
Chân trai "bên nước mũi hai"
Trong nhà, chực "chạy" không quay lại nhìn
Cò nào dễ mến dễ nhìn
Cầu cau trà nước tâm tình hỏi xin
Củ này đã vụng lòng tin
Vở "hiên" chờ đón những khi làm về
Mâm cơm nấu nướng đã rồi
Nhi gói cũng có, thêm nôi cơm khé!

Th. A

TRANG

TÝ:

*Cá tính: bạn là người hào hao phong nhã, dễ lời cuốn, đồng thời bạn cũng là người cần kiệm biết lo xa và biết tận dụng bản năng của mình. Bạn thích đến chỗ đông người, chỗ nổi tiếng, thích theo thời trang. Về duyên dáng, lòng tự tin, bạn làm quen dễ dàng và đạt được cảm tình nhanh chóng. Biết tính toán, biết dùng ưu điểm để đạt được điều mong muốn cũng như phá hủy những gì cản trở việc bạn muốn hoàn thành. Là người biết xoay xở, khéo léo trong việc xử lý, bạn dễ được yêu thích. Bạn là người đòi hỏi rất nhiều, nhận rất nhiều những cho chẳng bao nhiêu, tuy vậy bạn là người biết ghi ơn những kẻ đã giúp đỡ mình.

*Nghề Nghiệp: có khả năng đối phó với những trường hợp khó khăn, bạn là một nhà doanh nghiệp giỏi.

*Tình cảm: bạn rất giàu lòng thương; tuy bề ngoài nhiều khi lạnh nhạt, bạn hay thích bày tỏ tâm sự. Trong xã hội những phụ nữ tuổi Tý rất xuất sắc và có tài, làm cho các đảng "mây râu" rụng tim lộp bộp.

SỬU:

*Cá tính: bạn là người yêu đời, thích khuôn khổ, và tìm kiếm nguồn vui là chủ nghĩa của đời bạn. Tâm tánh hơi nóng nảy, và độc tài, bạn thích quyền hành và luôn chủ động trong mọi việc. Bạn cũng có khiếu "bật mí" được những bí mật của bạn bè. Bạn rất dễ nổi cơn thịnh nộ, ghét những kẻ ba hoa, và không nể tay đối với những kẻ muốn lừa gạt hoặc qua mặt bạn.

Nghề nghiệp: với bản năng thao thao bất tuyệt và với đức tính quân bình bạn rất phù hợp với ngành thương mại hoặc chính trị. Nếu không bạn có thể thích hợp với những nghề độc lập như bác sĩ, kiến trúc, luật sư...

Tình cảm: bạn luôn rất thực tế và hợp lý với mình trong lãnh vực này vì bạn cho rằng tình yêu mang lại nhiều lý thú nên bạn sẵn sàng tận hưởng sự phong phú của nó.

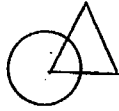

DÂN:

*Cá tính: bạn là người may mắn có được những lợi điểm như: sức mạnh, sử dụng cảm, trí thông minh, tính táo bạo. Tuổi Dân là tuổi của những người luôn cầm đầu, được nhiều người nể phục, thêm vào sự may mắn trong tất cả việc làm. Dù bị ganh tị, hoặc có kẻ ám hại, bạn vẫn luôn thắng được kẻ thù. Lúc trẻ thường "lên voi xuống chó", khi "về vườn" sẽ được hưởng vinh quang.

*Nghề nghiệp: bạn phải có một chức lãnh đạo hoặc một trách nhiệm cao.

*Tình cảm: bạn là người đa tình, nếu gặp được đối tượng, bạn sẽ đam mê cuồng nhiệt, tận công như vũ bão.... Các chi tuổi Dân cũng hay có những giai đoạn "khủng hoảng" trong cuộc đời.

MÃO:

*Cá tính: tuổi Mão thích một cuộc đời phẳng lặng, không sóng gió. Tuy vậy bạn vẫn có những say mê, và bạn đấu rất kỹ, khó ai có thể phanh phui cho được cái "bí mật của Mão". Bạn là người rất thận trọng, sợ nguy hiểm, luôn che chở cho gia đình và luôn giữ cân bằng về mặt tinh thần. Vì vậy, bạn rất ngại đời phò những trường hợp hoặc kẻ thù nguy hiểm. Để thích ứng với cuộc sống xã hội, bạn cũng dễ được bạn bè yêu chuộng.

*Nghề nghiệp: bạn có tính cẩn thận nên dễ thành công về mặt thương mại, phù hợp với những nghề tự do. Có nhiều người cũng có mau "áp- phe".

*Tình cảm: bạn thích sự chung thủy và bền vững. Có khi thích sự thay đổi đột ngột, nhưng bạn sẽ rất mau chóng tìm lại con đường chân lý và ngoan ngoãn đi theo số mệnh đã an bài.

THÌN:

*Cá tính: là người thường nổi bật trong đám đông, bạn luôn đặt cho mình một lý tưởng và sẵn sàng lợi dụng tất cả những lợi điểm của mình để đạt được ước nguyện. Bạn thường đòi hỏi sự hoàn hảo nên dễ thất vọng, vì sự hoàn mỹ rất hiếm có. Tánh ngay thẳng, thích sao nói vậy, dù để làm người khác phật lòng, biểu để của bạn vẫn là "thuốc đắng giã tật".

*Nghề nghiệp: với đức tính cần cù, hiệu lực, bạn gặp nhiều thành công trên mọi mặt.

*Tình cảm: bạn thường theo đuổi một mẫu người lý tưởng, một hình ảnh tuyệt đối mà chỉ trong truyện thần thoại mới có!. Các bạn trai tuổi Thìn là những người làm cho các cô say mê đến "chết đi sống lại", bởi vậy các đấng phu nhân phải khéo giữ nếu không sẽ "xông chuồng" đó. Các bạn gái thì rất được nhiều trang anh kiệt xin "đưa người sang ngang".

TY:

*Cá tính: bạn có thể là người nói nhiều hoặc ngược lại là người ít nói sống về nội tâm. Đầu sao đi nữa bạn luôn có một cái nhìn rõ ràng và chắc chắn trong mọi hoàn cảnh. Bạn tính toán rất kỹ lưỡng, không bao giờ vội vã nên bạn luôn thành công. Đức tính nhân nại, cần cù, và một ý chí thật vững bền. Bạn cũng có sức thu hút mạnh mẽ và ít ai tránh khỏi bị bạn "thời miền".

*Nghề nghiệp: bạn có khuynh hướng đi về những ngành có tính cô lập, nhân hạ như: luật sư, nghệ sĩ, văn sĩ, thi sĩ, hoặc các nghề hàng hải hoặc hàng không.

*Tình cảm: bạn là người hoàn toàn; những bạn gái tuổi Tý thường là những phụ nữ đẹp và là những người mẹ rất tận tụy, đảm đang mọi việc và sẵn sàng xả thân cho gia đình. Các anh nếu tìm "vợ bốn phương" thì đừng quên đòi hỏi ưu tiên các cô tuổi Tý!

NGỌ:

*Cá tính: nếu muốn định nghĩa tuổi này thì phải dùng chữ "hoá khí". Bạn luôn có một nghị/lực phi thường, không bao giờ lùi bước trước khó khăn. Bằng khí phách, bạn làm cho kẻ khác phải nể bạn và khinh thường những lời nói xấu. Bình thản trong mọi việc, không dễ bị ảnh hưởng, bạn sống trong một vũ trụ thanh tịnh trang nghiêm. Bạn là người thông minh, đa cảm và thích sống cho một lý tưởng.

*Nghề nghiệp: bạn dễ thành công trong những ngành đặc biệt như: phi công, kỹ sư hoặc là một nhà chính trị gia kiên trì.

*Tình cảm: bạn là người rất triu mến và thắm thiết. Các bạn gái tuổi Ngọ thường đòi hỏi nhiều tình cảm, các cậu khéo chịu thì sẽ được "hậu thưởng".

MUI:

*Cá tính: là những người vui vẻ, trẻ trung, bạn làm cho người khác thấy dễ chịu khi có bạn. Có trí thông minh, biết xã giao và một tâm hồn mở rộng tạo cho bạn một tính phân tích cao, cái nhìn đúng đắn trong mọi trường hợp. Vì vậy bạn dễ trở nên độc tài nếu cảm thấy không được vừa ý. Bạn chú ý đến mọi điều, và hay tìm những người lỗi lạc để học hỏi.

*Nghề nghiệp: rất phù hợp với những ngành phải tiếp xúc nhiều như: ký giả, kịch sĩ, hoặc những ngành về thời trang hoặc quảng cáo.

*Tình cảm: trong lãnh vực này, bạn luôn theo đuổi một tình cảm thật khó khăn, những cuộc tình khác thường. Khi yêu, bạn dễ bỏ quên thực tế và lý lẽ. Các bạn gái tuổi Mui là những người/bạn bè lý tưởng, thích ăn mặt sang trọng, kiêu cách.

THÂN:

*Cá tính: tuổi này có cá tính đặc biệt là rất dễ hòa hợp, thích thiên nhiên, có đầu óc tưởng tượng phong phú. Bạn không ngần ngại can thiệp và gỡ rối cho những trường hợp khó khăn. Đầu óc tinh khôn, thích tung hoành ngang dọc và nhất là có tài gây được sự chú ý trong đám đông.

*Nghề nghiệp: bạn thích hợp với những ngành trong công sở hoặc đoàn thể, trong những ngành cần nhiều sáng kiến như: nhiếp ảnh, ký giả, biên soạn... cũng như những ngành khoa học sâu tầm, tìm tòi.

*Tình cảm: bạn thường tìm kiếm trong tình cảm niềm an ủi để giúp đỡ bạn quên đi những lo âu và những chuyện bực mình trong cuộc sống. Những bạn lại thường chọn người bạn đời có tính đối nghịch lại với mình.

DẬU:

*Cá tính: bạn ham thích những gì mới mẻ, thích đi du lịch những danh lam thắng cảnh. Có lòng tự tin và nhiều khả năng, bạn luôn tích cực tham gia vào mọi lãnh vực. Bạn có tánh tỉ mỉ, biết tổ chức, luôn tính toán trước để sẵn sàng đối phó với những trở ngại hoặc sự ganh ghét của kẻ khác.

*Nghề nghiệp: bạn không thích hợp với những nghề bình thường, nhàn hạ, không tương lai. Những nghề nghiệp thích hợp với

bạn là: bác sĩ, thương mại, nhạc sĩ, đạo diễn, chủ tiệm ăn, hoặc những ngành mạo hiểm như phi công, cảnh sát...

***Tình cảm:** bạn hơi lạnh lẽo và rất kín đáo, do đó bạn dễ bị đau khổ vì không được chia sẻ tình yêu. Tuy bề ngoài "sắt đá" nhưng con tim bạn lại dễ rung cảm. Bạn là người mang lại cho gia đình sự điều hòa và êm ấm lâu dài.

TUẤT:

***Cá tính:** bạn là người luôn nuôi một lý tưởng công minh, quá dễ dặt, dễ sệt, luôn bị thất vọng vì những bất công trong cuộc đời. Có nhiều hiểu biết, tinh thần trọng, bạn có thể tìm được một cuộc đời như ý hơn. Bạn cũng là người có tính đa nghi, chịu tìm hiểu nên khi đóng vai một thám tử bạn rất có hiệu nghiệm. Thích tìm tòi, thấu nhất nhiều kinh nghiệm, sự hiểu biết của bạn được mở rộng.

***Nghề nghiệp:** thích hợp với những ngành đòi hỏi sự tìm tòi như: toán học, kế toán, quản lý, văn học, triết học....

***Tình cảm:** bạn luôn dễ dặt và không chủ động trong lãnh vực này. Tuy vậy, khuôn mặt thật của bạn là một người đầy tình cảm, đôi khi ~~uống~~ đam mê lắm. Bởi thế, các câu theo đuổi các bạn gái tuổi Tuất thì đừng vội thất vọng khi thấy đời tưởng vẫn thế đó, nhưng bên trong thì....

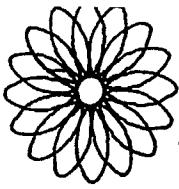
HỢI:

***Cá tính:** Sống ngay thẳng và sống sao cho tốt đẹp là những gì tưởng trưng cho tuổi Hợi. Bạn không bao giờ phẫn bội ai, lòng trung trực giúp đỡ bạn bè. Bạn có ý chí vững mạnh, biết xoay chuyển đúng thời đúng lúc để chống lại mọi biến đổi của cuộc đời.

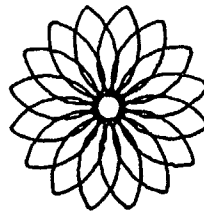
***Nghề nghiệp:** thích hợp với những nghề: công chức, dạy học, về chính trị hoặc tài chính.

***Tình cảm:** bạn là người biết chăm lo xây dựng tổ ấm cho gia đình; các cô tuổi Hợi rất đam mê và tận tụy, thông báo cùng các cậu!.

GIAI TRÍ

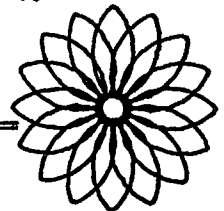

giải đáp (tập san 3)

1. Mười lăm, mười sáu xinh tươi,
ngoài hai mươi đã hết thời là chi?
2. Các chàng quen thói nghênh ngang
xúm nhau khiêng chiếc quả văng đồng chơi
hai chàng to lớn thành thời
kém giờ rảnh bèn, đóa người non gan.
Đó là con gì?
3. Là gì ông Cáo đang Cười cười năm?
4. Hoa gì là hen, là chớ?
5. Bánh gì tra vôi đủ điều?
6. Hoa gì muôn dặm đường dài?
7. Khi ai là tiểu anh hùng
Thua ban ngựa sắt, rơi đồng tiền quân
Sau khi toàn thắng gác Ấn
Sóc sơn rơi bỏ cõi trần, lên tiên?
8. Khắp nơi bỏ lão về đây
Lòng già, chí trẻ, giờ tay thể nguyện
Muôn lời quyết chiến vang lên
Mọi gì đoàn kết, gác Nguyễn tam tẩu?
9. Sông nào phát từ Trung Hoa
Việt Lào, Miên, Việt, chảy ra Chái Pính
Khai đồng Tiền, Kêu móng-mệnh
Coi tay chín cửa, đập tình phù sa?
10. Đèo nào dưới biển trên mây
Ngoài kia Trường Thủy, trong này Hàn Giang?

1. Ca về ta tằm, ao ta
Đù trong đù đượ, ao nhà vắn hờn
2. XIII + VIII = XXI
3. VII + IV = XI
4.

4.	1	2	3	2
	2	7	2	8
	+	4	2	8
	4	2	8	2
	8	2	4	2
5. Đinh Tiên Hoàng
6. Vua Quang Trung
7. Bội quốc gỗ
8. Nhóm chén vĩa rĩa song
9. Cái bóng
10. Sông Qâm
11. Bạch Đằng Giang
12. Cờn Mã Tiên
13. Hồ Char Chở
14. Bánh ít

Đưa duyên

Này bé, lần đầu ta giáp mặt,
Thao thức canh trường nhớ dáng tiên,
Nhớ nhất những buổi chiều tan sở
Đến làm quen xe buýt đưa duyên.

Chiều thứ hai lần đầu tiên đứng đợi
—"Lạc đâu đây?", bé ngây thơ hỏi "dở"
—"Tìm việc làm", anh băng quơ tra lởi
Bé tỉnh bơ khẽ bỏ nhỏ: "Vậy hở?"
Chiều thứ ba, quen hơi, anh đến đón
Kinh nghiệm dạy: con cá sống vì nước
—"Tìm việc làm?", bé lém lỉnh hỏi móc
—"Không phải đâu tình cờ ngang qua thôi"
Mím chặt môi, cố lấy hết gan hùm:
—"Xe sân đây anh đưa bé dạo chơi"
Bé trợn mắt và hỏi gan "Thật hở?"
Nâng đan tay, chiều thứ tư tuyệt vời!
Sang thứ năm anh mang tội đón trẻ
Bị bé phạt bỏ về không tiếc thưởng
Anh lang thang, mồ côi cuộc bộ về
Lòng thề lòng ngày mai phải đến sớm
Sớm một giờ chiều thứ sáu băng khuâng
Bé kia rồi, cặp mắt ước long lanh
Anh hồi hộp mời bé đi E-Rit (ERIS)
Bé khẽ ngáyt..., rồi khẽ dạ, khẽ vàng...

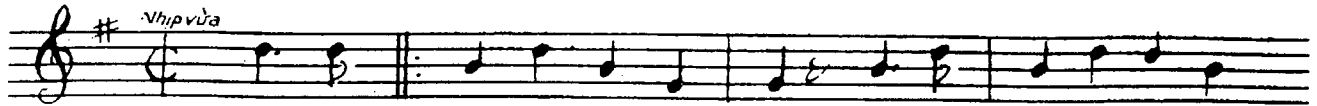
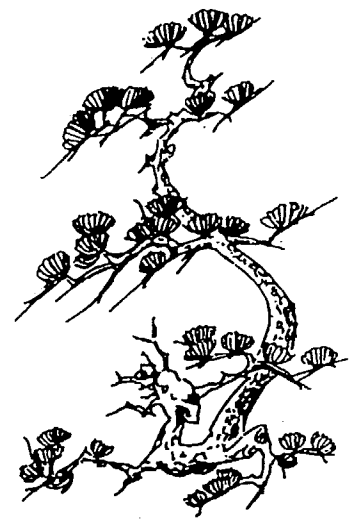
Này bé, lần đầu ta xa cách
Tan sở cô đơn, buồn lắm không?
Anh hứa tròn phận trai thế hệ
Gắng chờ anh, can đảm bé nhé!

Quỳnh Khanh

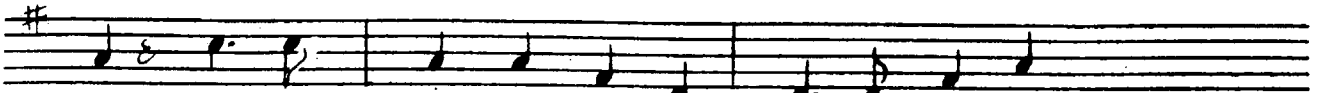

Tiếng Xuân

Ánh nắng trong sáng tươi ngập trời chim liú lo hót ca bên
trong khóm cây thì thảo Nàng Xuân về thướt tha yêu

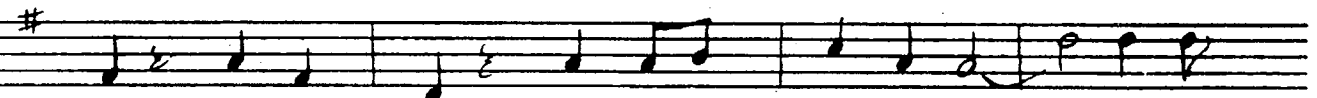
trời Gió cười Đông xa xôi lạnh lòng và đời già'
kiều Khó lam mà bay trong trời chiều Nào cùng nhau

buốt lãng theo ngày trời Gió lướt về A Xuân về! Xuân đang
hát đón Xuân xa

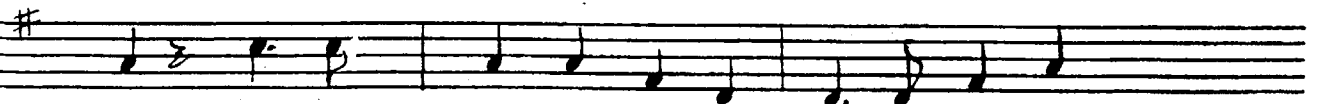
về Nào cùng nhau reo mừng Xuân khắp nơi A Xuân

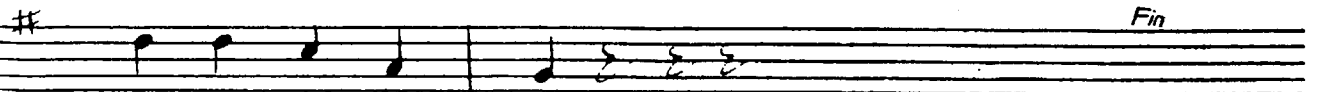
về Xuân đang về Lòng người tha thiết yêu đời A! Bướm Bướm

bay khắp sân chập chờn Nàng Xuân về thướt tha yêu

Kiều Tiếng pháo xa đưa về rộn ràng Kia đèn ai

thấp thoáng đêm hôn hoàng

Phục và lời của Yên Lan